

ברכתו של מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל לבנות המצווה - ליל כ"ה סיוון התש"ס

"כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְבּוּ אֶת הַשְּׂרָפָה אֲשֶׁר שָׂרְף ה'"

הכאב על פטירתו של הרב זצ"ל קשה וגדול. באופן פלאי, בתזמון של מכוון העיתים בורא עולם ברוך הוא, בדיוק לפני 10 שנים, כ"ה סיוון התש"ס, זכינו והרב אליהו זצ"ל בברך את בנות המצווה בביה"ס נעם בנות קרית משה. הדברים המובאים כאן לא עברו עריכה והן כפי שנכתבו באותו הערב לאחר מסיבת הבת מצווה (מזכרון לא מתוך הקלטה), בהתייחסות לפרשת השבוע פרשת קורח, בסגנון המיוחד של הרב. יהיו הדברים לעילוי נשמתו הטהורה של הרב זצ"ל ויהא מליץ יושר בעד עם ישראל, אמן! אבי בוגנים

כבוד הרב המחנך הדגול, המוסר נפשו על חינוך הבנות, איש רב הפעלים לתורה ולתעודה הרב אריה בצלאל שליט"א, שאמר לפני כן ששמונה שנים מחנך את הבנות ואינו רואה את האבות, על כך תשובה שראשי תיבות של שמו **אריה בצלאל** - **א"ב** שהוא אב של הבנות, הורים, ואחרונות חביבות תלמידות יקרות.

לא במקרה חוגגים גדולתן לעול מצוות בפרשת קורח. הפסוק במשלי אומר: "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה וְאַנְלֵת בְּיָדֶיהָ תִּהְרָסֶנּוּ" (משלי, י"ד, א'). "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה" - זו אישתו של און בן פלת. "וְאַנְלֵת בְּיָדֶיהָ תִּהְרָסֶנּוּ" - זו אישתו של קורח.

המדרש קורא לאשתו של קורח, איולת. אנחנו רגילים כשיש רב לאשתו קוראים רבנית. אוולת! קורח פיקח היה, לא סתם אדם אומר עליו שהוא פיקח אלא רש"י! חז"ל! "קורח שפיקח היה מה ראה לשטות זאת?!". איך יכול להיות שהוא פיקח ואישתו איולת? זה זיווג שלא מסתדר! אלא שחז"ל אומרים לנו שאשתו של קורח איולת היתה, רוצים לחנך את בנות ונשות ישראל.

קורח מראשי הסנהדרין, עשיר גדול, אנחנו אומרים: "עשיר כמו קורח", פיקח. החיסרון של קורח היה שלא היה **שמה-בחלקו**! פיקח היה בעלך ואת איולת! אשתו של קורח טיפשה! כסף - לא חסר לבעלה, כבוד - מכבדים אותה "אשתו של קורח", מה חסר לך?! מה את צריכה עוד?! אלא האיולת שלה, שלא היתה שמחה בחלקה.

אדם שלא שמח בחלקו, אינו שמח. שמים לו בצלחת עשרה גרם בשר אוכל ושמח במה שיש, אך כשרואה שלשני 20 גרם בשר כואב לו, מצטער, דואג, מה יוצא לו מכך?! הפסיד גם את חלקו! גם מהבשר שאוכל לא נהנה! אשתו של קורח "איולת היתה" שלא שמחה בחלקה.

וקורח-מה באמת ראה לשטות זאת? חז"ל אומרים שראה ברוח הקודש ששמואל הנביא עתיד לצאת ממנו ששקול כנגד משה ואהרן, ראה את בניו, נכדיו - 24 משמרות של לויים, אומר לעצמו אם כך עתיד לצאת ממני ראוי שאהיה יותר גדול. כך ראה קורח ברוח הקודש! היה לקורח רוח הקודש! אנחנו יודעים שישנם אנשים שעלו חיים לשמיים: אליהו, רבי יהושע בן לוי ועוד. קורח ואשתו לא מתו! הם חיים איתנו היום הם ירדו "חיים שאולה", כשם שאפשר לעלות חיים למעלה, אפשר לרדת חיים למטה.

"חוכמות נשים בנות ביתה"- זו אשתו של און בן פלת. און בן פלת בא לביתו מאוחר, אשתו שואלת אותו: מה קרה? אמר לה: עשינו ריב עם משה ואהרן. אמרה לו: מה יצא לך מריב זה? או שמשה יהיה בראש או שקורח בראש! אמר לה: קורח ואני עשינו הסכם שיהיה רוטציה בשלטון! פעם הוא כהן גדול ופעם אני, כך הבטיח לי! אמרה לו אשתו: לא יעזור כל ההבטחות שלו, רק יעלה לגדולה ישכח אותך. לא יכול להיות! - אמר לה - עשינו הסכם חתום! ראתה שאינה מסוגלת להתווכח איתו בדברים, אמרה לו: אתה עתיד להיות כהן גדול בא נשתה כבר על החשבון, בא נחגוג, התחילו לשתות ותוך כדי כך השתכר און בן פלת ונרדם. הלכה היא וישבה בפתח האוהל והיה שעה מסודר בצעף. סתרה את הצעף והיתה יושבת, מברישת את שערה, מברישת צד ראשון, עוברת לצד שני, צד שלישי...

תוך כדי כך ראה קורח שאון בן פלת לא נמצא שלח שליחים לקרוא לו, ראו השליחים מרחוק שאשתו של און בן פלת יושבת ושערה גלוי בפתח האוהל חזרו ואמרו עוד כמה דקות תגמור והוא יבוא.

תוך כדי כך המשיך קורח את המחלוקת, והאדמה פתחה את פיה ובלעה את קורח ועדתו, מהרעש התעורר און בן פלת רצה לרוץ, מחכים לי! - אמר לאשתו. אמרה לו: בבקשה תצא! נראה אותך עכשיו! וכך ניצל.

שואל מרן ה"בן איש חי" זיע"א: "חַקְמוֹת נָשִׁים בְּנֶתָה בֵּיתָה" - זה נקרא חוכמת נשים? לא מצאת דרך אחרת רק בדרך הזאת? ככה לשבת עם שער גלוי בפרהסיא? בפתח האוהל?

מתרץ זאת ה"בן איש חי" בכמה תירוצים. חז"ל מספרים לנו על אישה בשם "קמחית" שהיו לה שבעה בנים וזכתה שכולם יהיו כוהנים גדולים! לא שח"ו נפטר אחד מהם ומלא אחיו את מקומו, כי בזה אין מעלה כל כך גדולה שהרי יש בזה צער רב. אלא שהיה אחד מבניה הולך ומדבר עם איזה גוי, ותוך כדי שהם מדברים ניתז מהגוי רוק על בגדיו של הכהן הגדול וכך מפני טומאו הועבר, ואחיו מילא את מקומו. שאלו את קמחית: קמח שלך איזה קמח הוא? קמח-קמחית לשון נופל על לשון, אמרה: קמח שניפו אותו יוצא זך ומזוכך! והמשיכה: "מעולם לא ראו קורות ביתי שערות ראשי" היתה מסרקה את שערה היתה שמה סדין על החלון משמאל, סדין מימין, מכל סביבותיה וגם מעליה היתה שמה, שהתיקרה לא תראה את שערות ראשה! צניעות שכזאת! "מעולם לא ראו קורות ביתי שערות ראשי!", בזכות זה זכיתי לבנים כוהנים גדולים.

אשתו של און צנועה היתה. רצתה להציל את בעלה מן המחלוקת, כיצד? גלתה שערות ראשה, כשגילתה שערותיה אמרה: איך יהיה כעת בעלי כהן גדול? הלא לא ניתן לזכות להיות כהן גדול אם מגלה שערה! ובכך הצילתו. זוהי החוכמה המיוחדת שבה.

חז"ל מספרים לנו על כהן שרצה לצאת לחו"ל לצורך פרנסה, שאלה אותו אישתו: כשתיצא לחו"ל ממה אתפרנס? אמר לה: אנשים באים אלי להראות לי צרעת ונגעים ומשלמים לי, אני ילמד אותך, וכשיבואו אנשים את תאמרי להם. התחיל מלמד אותה, אמר לה: אם יבוא לך מראה עם שיער שחור תגידי כך, ואם יבוא לך מראה עם שיער לבן תגידי כך, אם יבוא לך מראה כזה תיפסקי כך, וכן הלאה. שאלה אותו: מה יהיה אם יבוא מראה שמנבק אחד יצאו שתי שערות: אחת שחורה ואחת לבנה, מה אפסוק? אמר לה: לא יכול להיות גם שחור וגם לבן שיצאו מאותו מקום. כל שערה יוצאת מנקב אחד! כל שערה צריכה מקום לינוק ממנו! אמרה לו: ישמעו אוזניך מה שפיך מדבר! אמרת שכל שערה יש לה מקום לינוק, הקב"ה דואג לה למקום לינוק! ולנו לא יהיה מאיפה להתפרנס?

"חַקְמוֹת נָשִׁים בְּנֶתָה בֵּיתָה" - זו אישתו של און שישבה וסרקה את שערה והראתה שלכל שערה ושערה יש מהיכן לינוק! יש לה מהיכן להתקיים! יש לנו די לנו במה שיש לנו! און בעלי אדם חשוב וגדול, תודה! טוב לי! אני לא צריכה יותר! אני מסתפקת במה שיש לי! אני שמחה עם זה! "חַקְמוֹת נָשִׁים בְּנֶתָה בֵּיתָה" - לעומת אישתו של קורח לא שמחה במה שיש לה רצתה עוד ועוד.

אישתו של רבי עקיבא כשילדה את בנה ריפדה אותו בקש ותבן, בביתו של כלבא שבוע, אביה, היה התינוק בעריסה של זהב שכרו לו אומנת שתנענע אותו כל היום. אבל אצל ביתו, אישתו של רבי עקיבא, שמו את התינוק בקש ובתבן. בא אליה אליהו הנביא בדמות של עני ודפק ובקש: אולי יש לכם קצת תבן? נולד לי בן ואין לי במה לשים אותו! אולי יש לכם קצת תבן שאוכל להניחו בו? אמרה רחל לרבי עקיבא: ניתן לו, מסכן! ב"ה שיש לנו תבן! הנה יש אפילו מישוהו שתבן אין לו! מידת ההסתפקות! הסתפקות במועט.

כל זה בעיני העולם הזה, מסתפק במועט, שמח בחלקו. "ואשר בשמיים מעל" - בעניינים הרוחניים האדם צריך לשאוף ליותר להגיע כמה שיותר למעלה.

ב"ה בזמננו, בדורנו זכינו שהאנשים טורחים ויגעים בדרך של תורה ויראה. יש נשים שקוראות תהילים כל ספר תהילים ביום אחד! מתפללות שחרית מנחה וערבית. הבעל בא אלי אומר לי: אשתי כל הזמן קוראת תהילים אין לי מה לאכול היא לא עושה לי אוכל! אז אני צריך לדבר איתה שתגיד רק תהילים של אותו היום ולא כל ספר תהילים...

על לאה כתוב שעד שלא באה לאה לא היה אדם שהודה לה. לא האדם הראשון! לא נח! שהקריב קורבנות! לא אברהם אבינו שהקריב גם הוא! לא יצחק! ולא יעקב! אלא שלאה אמרה לה' נתת לי יותר ממה שמגיע לי! לפי החשבון מגיעים לי 3 בנים, ועתה כשנולד יהודה יש לי יותר, הודתה לה!

אני רוצה לברך אתכן בנות יקרות שתדעו לקחת מדות טובות מהאימהות שרה, רבקה, רחל ולאה כמו האבות. תגדלו ותמצאו חן וחסד בעיני כל רואכן, לתפארת משפחתכן "ישראל אשר בך אתפאר", אמן.